

Autor: Jean Mabire

V prosinci 1953 se většina pařížské literární jury rozhodla udělit románu s názvem *La nuit commence au Cap Horn* (Noc přichází na Cap Horn) cenu bratří Goncourtů (hlavní literární cenu ve Francii). Když však krátce předtím článek v *Le Figaro Littéraire* odhalil, že za pseudonym dotyčného spisovatele Saint-Loupa se skryl Marc Augier, odsouzený roku 1948 k smrti za kolaboraci s Němci, byla pocta vzata zpět ve prospěch „politicky korektního“ literáta Pierre Gascara. Saint-Loupův román se odehrává v předchozím století a vypráví příběh skotského pastora, který z neznalosti biologických zákonitostí zapříčiní svou misionářskou horlivostí etnocidu Indiánů Ohňové země.

Saint-Loup se narodil v roce 1908 v Bordeaux. Matka katolička pochází z Auvergne, otec, protestant z Vendée, nedává malého Marca pokřtít. Hoch velmi záhy projevuje averzi vůči nucenému životu ve městě a dobře se cítí spíše na venkově, obklopen stromy a zvířaty. Nade vše miluje divokou přírodu a užívá silnou motorku, aby propátral okolní lesy a hory. Motocykl a lyže se stávají jeho první vášní. Dává sportu přednost před univerzitou, i když maturitu má už v osmnácti. Ve dvaceti projíždí na svém motocyklu napříč Saharou. Ekolog první hodiny, pacifista, volnomyšlenkář, který má blízko k vinařům a dřevorubcům, se cítí jako socialista. Spolubojovník Jeana Giona (slavného básníka Provence) sdílí jeho rurální, panteistickou a pacifistickou vizi. [2] Leo Lagrangem, tehdejší populárním levicovým ministrem, je povolán na ministerstvo, aby se zabýval výstavbou mládežnických ubytoven. Účastní se několika světových kongresů a pln obav poznává, že se připravuje válka. Své dojmy z této doby zpracovává ve velkolepém románu (*Les Copains de la belle étoile*) vydaném v roce 1942. [3] Slunovrat roku 1938 prožívá během dobrodružné cesty do Laponska, které projíždí na lyžích, vypuknutí války ho zastihuje, když na motocyklu cestuje po Řecku.

V obsazené Francii se stává ředitelem týdeníku *La Gerbe* (náklad 300 000 výtisků), jehož vydavatelem je Alphonse de Chateaubriant. [4] S Jacquesem Schweitzerem zakládá hnutí mládeže za novou Evropu, „*Les jeunes de l'Europe Nouvelle*“ (Mládež Nové Evropy), **kde se sjednocují synové dříve zneprátených nacionalistů a socialistů**. Protože nepatří k těm, kteří svými texty podněcují ke službě na frontě ostatní, ale sami zůstávají v bezpečí, hlásí se tento pětaticetiletý pacifista, přesvědčený o správnosti nacionálního socialismu, do

Legie francouzských dobrovolníků (LFV – Légion des volontaires français) na východní frontu. Těm, kteří by chtěli sledovat jeho stopy v závějích Ruska, doporučuji četbu *Les Nostalgiques*. [5] Pětačtyřicátý zažívá v Hildesheimu jako vydavatel časopisu pro francouzské Waffen-SS (Devenir), v krupobití bomb zkázy Evropy. Aby unikl trestu smrti, který mu byl v nepřítomnosti udělen gaullisty, nachází dobrý horolezec útočiště v horském průsmyku u Aosty. Alpy mu však neposkytují ochranu dlouho, prchá do Argentiny, kde v Andách radí argentinským horským jednotkám. [6]

Po amnestii v roce 1953 se vrací do Francie a sepisuje četné články o automobilech, odtud jeho pozdější knihy o Renaultu, Berlietu a Volkswagenu. Následuje cyklus „patries charnelles“. [7] Tento „alpinista z povolání a válečník osudem“, přesvědčený obhájce identity a samosprávy, se stává nositelem perspektivního mýtu Evropy sta vlajek, Evropy, která se opět stala věrnou původní víře předků a zvěstuje tím znovuzrození magického království Thule. Ať Kataři nebo Búrové, Burgundané nebo Bretonci, všichni jeho románoví hrdinové jsou ztělesněním ideální postavy Untersturmführera Le Fauconniera. Saint-Loup umírá v Paříži 16. prosince 1990. Ti, kteří se s ním jednou setkali, nikdy nezapomenou na jeho pronikavý pohled, který měl odstín modře zbarveného ledovce a křišťálově průzračné čistoty horského pramene...

Poznámky:

Nadpis článku: „Velké poledne“, okamžik, kdy se podle Nietzscheho Zarathustry má zrodit Nadčlověk.

2. Gionovy (1895 – 1970) knihy jako *Hlasy země* nebo *Země zpívá* (stejně jako řada dalších) vycházely již v předválečném Československu. Skvělou ukázkou jeho poetiky je novela *Muž*, který sázel stromy v překladu syna básníka Bohuslava Reynka Jiřího – velkolepá oslava síly a zdraví člověka i přírody. Zfilmovaný dobrodružný *Husar* na střeše s Juliettou Binoche a Olivierem Martinezem byl nejúspěšnějším francouzským filmem 90. let.

3. Vzpomeňme v této souvislosti na Célinovo působení ve zdravotnické sekci Společnosti národů (drama *Církev*). Zkušenost s kongresy a institucemi – v nichž se bohatě uplatňoval vliv různých „lóží“ – jako by transformovala zapřisáhlé pacifisty v nesmiřitelné bojovníky.

4. *La Gerbe* (Svazek) byl týdeník usilující o sblížení tradice francouzské katolické reakce s německým nacionálním socialismem (1940-44). Spisovatel Alphonse de Chateaubriant (1877 – 1951) byl stejně jako Saint-Loup odsouzen v nepřítomnosti k trestu smrti, ale cenu bratří Gouncourtů, na rozdíl od něj, obdržel – v roce 1911 za román *Monsieur des Lourdines* (Pán z Lourdines). Pro jeho politický postoj je ale zásadní kniha *La Gerbe des forces* (něm. *Das Geballte Kraft*) z roku 1937. O A. de Chateaubriantovi s přátelskou ironií Céline v románě *Od zámku k zámku* str. 246 a následující.

5. Protože s knihami Leona Degrellea (*Tažení v Rusku 1941 – 45*) a Christiana de La Maziéra (*Snílek v přílbě* – u nás vyšlo pod názvem „Dobrovolníkem v SS divizi Charlemagne“) tvoří jedinečný „triumvirát“, vede se jednání o překladu *Les Nostalgiques*, něm. jako *Legion der Aufrechten*, do češtiny.

6. Vedle poradce argentinských horských myslivců působil Saint-Loup krátce i jako lyžařský instruktor Evy Peronové.

7. Součástí tohoto cyklu je též kniha *Nouveaux cathares pour Montségur*. Byl to právě Saint-

Loup, který při její přípravě první zjistil podrobnosti o smrti Otto Rahna (Křížová výprava proti grálu, Luciferův dvůr Evropy), který na hoře Kufstein požil kyanovodík. Příčina? „Na politicko-mystickém základě...“ Jurij Parnov: Luciferův trůn. Praha 1989, s. 99 – 100.

O autorovi:

Jean Mabire (1927 – 2006). Bývalý výsadkář, aktivní účastník války o Alžírsko, publicista (mj. Défence de L'Occident, Éléments) a spisovatel, aktivista (Europe-Action, GRECE), vojenský historik. Za jeho hlavní, nejdůležitější dílo platí p o h a n s k é *Thulé, le soleil retrouvé des Hyperboréens*.